

Barbara Otwinowska

"Problematyka słowackich przekładów z Ariosta i Tassa na tle polskich tłumaczeń P. Kochanowskiego", Rudolf Brtań, Wrocław-Warszawa-Kraków 1970 : [recenzja]

Biuletyn Polonistyczny 13/38, 95

1970

Artykuł został zdigitalizowany i opracowany do udostępnienia w internecie przez Muzeum Historii Polski w ramach prac podejmowanych na rzecz zapewnienia otwartego, powszechnego i trwałego dostępu do polskiego dorobku naukowego i kulturalnego. Artykuł jest umieszczony w kolekcji cyfrowej bazhum.muzhp.pl, gromadzącej zawartość polskich czasopism humanistycznych i społecznych.

Tekst jest udostępniony do wykorzystania w ramach dozwolonego użytku.

/II/ BRTAŃ Rudolf: Problematyka słowackich przekładów z Ariosta i Tassa na tle polskich tłumaczeń P. Kochanowskiego. W: W kręgu "Gofreda" i "Orlanda". Księga pamiątkowa sesji naukowej Piotra Kochanowskiego. Oss. Wrocław-Warszawa-Kraków 1970 s. 255-264.

Studium referuje trudności rozwojowe literatury słowackiej w Renesansie i później aż po wiek XIX. Słabe związki literackie słowacko-polskie. Próby przekładów dzieł Ariosta i Tassa bez pośrednictwa polskich wersji Kochanowskiego - były uważane raczej za zabytek językowy niż za osiągnięcie literackie. Autor postuluje, by przyszłe przekłady słowackie oparły się na dziełach Piotra Kochanowskiego.

BP/38

B.O.

/II/ DŁUSKA Maria: Dookoła Piotra Kochanowskiego przekładu "Jerozolimy wyzwolonej" /sprawa oktawy/. W: W kręgu "Gofreda" i "Orlanda". Księga pamiątkowa sesji naukowej Piotra Kochanowskiego. Oss. Wrocław-Warszawa-Kraków 1970 s.169-194.

Artykuł polemiczny wobec prac R.Pollaka, w których została wysunięta teza, jakoby Piotr Kochanowski w wersji poprzedzającej druk "Gofreda" posłużył się najpierw sekstyną, a dopiero potem - w wyniku inspiracji Jana Tęczyńskiego - przerobił go na strofy oktawowe, idąc za wzorem oryginału. Podobny proces powstawania miał przejść "Orland", lecz tu Kochanowski zdecydował się pozostawić wiersze 13-zgłoskowe, inaczej niż niósł model oryginału /również pisany oktawą/. Wątpliwości co do tej tezy zgłaszał już M.Brahmer. Dłuska neguje ją, posługując się argumentami: 1/ językowymi, 2/ z zakresu poetyki, 3/ z zakresu wersyfikacji.

BP/38

B.O.